

NOTAT

30. november 2015

13 NEDSLAG I NEJ-SIDENS EGEN SKRÆMMEKAMPAGNE

Kontakt:

**Direktør,
Bjarke Møller**
+45 51 56 19 15
bjm@thinkeuropa.dk

**Projektmedarbejder,
Nadja Schou Lauridsen**
+45 40 81 92 38
nsl@thinkeuropa.dk

RESUME Ordet *skræmmekampagne* er blevet brugt hyppigt i debatten op til folkeafstemningen. Analysefirmaet Infomedia har vurderet, at ordet er blevet brugt i op imod 15 pct. af alle artikler, kommentarer og debatindlæg i landets aviser i perioden fra den 26. oktober til den 23. november 2015.

Nej-sidens partier har ikke holdt sig tilbage for at advare mod det, de opfatter som ja-partiernes skræmmekampagne. Men kritiserer man modparten, bør man også fejle for egen dør. Det kan man bare ikke sige, at nej-siden har gjort i deres kampagne og forsøg på at mobilisere vælgerne. Der er stribevis af eksempler på, at nej-partierne har forsøgt at vildlede vælgerne og har opgivet direkte forkerte eller stærkt misvisende oplysninger. Tænketanken EUROPA samler i dette notat 13 eksempler på, at nej-siden forsøger at skræmme eller bevidst vildleder vælgerne.

Dansk Folkepartis leder, Kristian Thulesen Dahl, har blandt andet sagt, at statsminister Lars Løkke Rasmussen har ført en "forkastelig kampagne", fordi han har udtalt, at vil man "narkobander, tyvebander og pædoofileringe til livs, så skal man stemme ja. Har man en anden ambition, så skal man stemme nej". Thulesen Dahl advarede den 10. november om risikoen for "tre ugers skræmmekampagne fra ja-siden," og han afgav samtidig et løfte om, at Dansk Folkeparti vil "holde hovedet koldt og vil insistere på, at danskerne skal vide så meget som muligt om, hvad vi stemmer på." Enhedslistens Pernille Skipper har kaldt ja-kampagnen fra Socialdemokraterne for nærmest "løgnagtig", og Rina Ronja Kari har kaldt det skræmmekampagne, at det er blevet oplyst, at dansk politi bruger Europols database, EIS, langt mere end norsk politi kan med deres samarbejdsaftale. Og hun mente, at ja-siden forsøger at "skræmme danskerne ved at så tvivl om Danmarks fortsatte deltagelse i Europol-samarbejdet".

At både nej-siden og ja-siden bruger skræmmekampagner er ikke noget nyt. Under euro-afstemningen i 2000 blev det bl.a. fra ja-siden påstået, at et nej ville føre til astronomisk tab. Det skete som bekendt ikke. Nej-siden har dog heller ikke holdt sig tilbage ved EU-folkeafstemninger. Både i 1992, 1993 og 1998 tordnede nej-siden mod, at Danmark ville stoppe med at eksistere som en selvstændig stat ved et ja. Det blev som bekendt heller ikke til noget.

Baggrunden for at man i sin tid fik retsforbeholdet var, at befolkningen troede, at det nye retssamarbejdet ville føre til et overstatsligt europæiske FBI. Dette skræmmebillede blev som bekendt aldrig til noget. Det er derfor paradoksalt, at de samme skræmmescenarier gentager sig i dag, nu når vi godt ved, hvordan det europæiske retssamarbejde har udviklet sig.

Nej-siden har forud for folkeafstemningen gjort en ihærdig indsats for at fremstille ja-sidens argumenter som en skræmmekampagne. Men man skal som bekendt ikke kaste med sten, når man bor i et glashus, og Tænketanken EUROPA har i dette notat samlet en række eksempler på, hvordan nej-siden i den grad selv gør sig skyldig i at føre skræmmekampagne. Eksemplerne er samlet i figur 1 og uddybes på de næste sider.

Figur 1. Tretten eksempler på nej-sidens skræmmekampagne

De oplyste påstande omhandler retsakter, som nej-siden fremhæver, men som ikke er relevante for folkeafstemningen og argumenter, der er misvisende eller direkte forkerte.

1. Vi ved hvad vi har, hvis det bliver et nej	Forkert
2. Vi stemmer om grænsekontrollen	Forkert
3. Et nej kan sikre en Europol-garanti	Forkert
4. Vi stemmer om asyl- og udlændingepolitik	Misvisende
5. EU vil bestemme den kriminelle lavalder	Forkert
6. Vi stemmer om en europæisk anklagemyndighed	Forkert
7. Vi stemmer om den europæiske arrestordre	Misvisende
8. EU får kompetence til at bestemme over arveret og familieret	Forkert
9. Et ja vil føre til masseovervågning	Misvisende
10. Suverænitetsafgivelser er uigenkaldelige	Forkert
11. EU er ikke en garant for menneskerettigheder	Forkert og misvisende
12. Danmark vil miste selvbestemmelse ved et ja	Misvisende
13. Et ja fører til Europas Forenede Stater	Forkert

Kilde: Tænketanken EUROPA, 2015.

1. Vi ved hvad vi har, hvis det bliver et nej

(Forkert)

Dansk Folkepartis ligger i deres nej-kampagne vægt på, at et nej vil være status quo. Dette bliver beskrevet på denne måde: "Så er du i tvivl? - Vælg det sikre - sig nej tak! Vi ved, hvad vi har...".

I forhold til Danmarks deltagelse i det retlige samarbejde, er det dog ikke muligt at hævde status quo. Danmark har deltaget og deltager nemlig langt hen af vejen i EU's regler på området. Det skyldes at det danske forbehold ikke handler om indholdet af retsakterne, men om formen. Hvis formen er mellemstatslig, deltager Danmark, mens det ikke er muligt for Danmark at deltage i det overstatslige samarbejde.

Da EU's retssamarbejde er flyttet fra det mellemstatslige til det overstatslige samarbejde, betyder det, at Danmark stille og rolig glider ud af de regler, som vi allerede er en del af. Det gælder f.eks. for Europol men også fx Eurojust (anklagemyndighedernes samarbejde i EU). Når Dansk Folkeparti hævder, at de kan love status quo, er det derfor forkert, da der ikke er nogen status quo.

På den anden side kan ja-partierne heller ikke hævde, at tilvalgsordningen sikrer status quo, da samarbejdet reelt skifter grundlag fra mellemstatsligt til overstatsligt. Ja-siden kan kun sikre status quo i forhold til fortsat dansk medlemskab af Europol, men de ændrer samtidig status quo med tilvalg af mange andre EU-retsakter.

2. Vi stemmer om grænsekontrollen

(Forkert)

Uanset om vi stemmer ja eller nej den 3. December, vil Danmark fortsat være med i Schengen-grænsesamarbejdet, så helt formelt stemmer vi ikke om grænsekontrollen. Alligevel har DF kørt kampagne på det. Fx skrev Morten Messerschmidt fra Dansk Folkeparti d. 19. november i Søndagsavisen: "Bliver det et ja 3. december, er det et endegyldigt farvel til nogensinde at genindføre grænsekontrollen". Og hans partifælle Anders Vistisen skrev i et debatindlæg i Jyllandsposten, at tilvalgsordningen betyder, at Danmark fremadrettet automatisk er med i alle nuværende og fremtidige regler, der vedtages inden for Schengen-området.¹ Det er dog ikke korrekt.

¹ <http://jyllands-posten.dk/debat/blogs/andersvistisen/ECE8220842/Ja-3.december-er-vej-mod-Europas-Foreneede-Stater/>

Ligesom i dag kan Danmark vælge, om vi vil deltage i kommende retsakter inden for Schengen-samarbejdet.² Det har vi (ligesom i dag) seks måneder til at beslutte efter vedtagelsen af en Schengen-retsakt. Hvis vi vælger at sige nej tak, så kan de andre EU-lande, dog vælge at smide os ud af samarbejdet - nøjagtig som i dag, hvor Danmark deltager på mellemstatslig basis.³

I det store og hele vil der i forhold til spørgsmålet om grænsekontrol være tale om status quo i forhold til de forpligtelser, Danmark har i dag. Modsat i dag vil Danmark med tilvalgsordningen, fremover kunne deltage i forhandlingerne om Schengen-retsakter, og dermed påvirke resultatet. Det vil give Danmark øget medbestemmelse, men hvis Danmark vælger den model og går ind i forhandlingerne på forslagsstadiet, vil vi samtidig være bundet af slutresultatet.⁴

Juridisk teknisk sker der en ændring af den juridiske status for Schengen-reglerne i dansk ret, da reglerne, som vi allerede er bundet af, med tilvalgsordningen overgår fra det mellemstatslige niveau til den almindelige EU-ret.⁵ Man kan sige, at reglerne bliver mere bindende, og det giver EU-domstolen mulighed for at idømme Danmark en straf, hvis vi bryder reglerne. Det gælder dog også i forhold til nej-sidens alternative tilvalgsordning, hvor der kun tilvælges fx Europol. For benytter man tilvalgsordningen, selv i begrænset omfang, vil man jf. art. 8, stk. 2 i den danske protokol 22 til Lissabon-traktaten være forpligtet til at tilvælge alle de eksisterende Schengen-regler overstatsligt.

3. Et nej kan garantere medlemskab af Europol

(Forkert)

Dansk Folkeparti har udstedt en garanti for, at Danmark uanset et nej kan forblive i Europol.⁶ Denne garanti bakkes op af de andre nej-partier (Enhedslisten, Liberal Alliance og Folkebevægelsen mod EU).⁷ Der er ifølge Dansk Folkeparti to muligheder, for at Danmark deltage i Europol uden at afskaffe retsforbeholdet. Første mulighed er en parallelaftale og den anden mulighed er, at bruge tilvalgsordningen begrænset til kun at indgå i Europol-samarbejdet og rent juridisk kun afgive suverænitet til den ene retsakt. Bemærk dog at denne

² Protokol 22 om Danmarks Stilling Bilaget art. 6, stk. 1

³ Protokol 22 om Danmarks Stilling Bilaget art. 6, stk. 1

⁴ Protokol 22 om Danmarks Stilling Bilaget art. 3, stk. 1

⁵ Protokol 22 om Danmarks Stilling art. 8, stk. 2.

⁶ http://www.danskfolkeparti.dk/pictures_org/fup_fakta_2015.pdf

⁷ Se Aftale om åbenhed, nærhed og demokrati i EU
(<http://www.ft.dk/samling/20151/lovforslag/l29/bilag/9/1563676.pdf>)

sidste mulighed også kræver, at der afgives fuld suverænitet på Schengen-reglerne jf. Protokol 22, art. 8, stk. 2.

Ved den første mulighed (parallelaftaler) er proceduren således, at det er Kommissionen, Europa-Parlamentet og de andre EU-lande, der bestemmer, om Danmark kan få en parallelaftale. Det er der ingen garantier for, at de vil. Det kan man tro og håbe på, men man kan ikke garantere noget juridisk og politisk, og Danmark har i forvejen fået afvist to af de seks parallelaftaler, vi har søgt om. Der er i øvrigt aldrig givet parallelaftaler for et EU-agentur, og det er Europol.

Ved mulighed nummer to om begrænset brug af tilvalgsordningen, er der juridisk tvivl, om en sådan begrænset anvendelse er forenelig med tilvalgsordningen rent EU-retligt.⁸ Det er derfor slet ikke sikkert, at plan B kan lade sig gøre. I sidste ende er det op til EU-Domstolen at vurdere, om Danmark opfylder betingelserne for at benytte tilvalgsordningen. Man kan vælge at håbe på, at der kan findes en politisk forståelse for det i EU, at Danmark benytter en anden fortolkning, end den der strikt set følger af EU-retten. Men man kan ikke vide sig sikker på, at det vil lykkes, og at der ikke er andre medlemslande eller Rådet, der i givet fald kan finde på at anlægge sag mod Danmark ved EU-Domstolen.

Hvis vi alligevel antager, at det er i overensstemmelse med EU-retten, skal loven igennem en ny grundlovsprocedure, da der er tale om suverænitetsafgivelse jf. grundlovens § 20, stk. 1. Her er det op til først et flertal i Folketinget, og dernæst, hvis der ikke opnås et kvalificeret flertal på fem sjettedele, vil spørgsmålet skulle sendes til folkeafstemning, hvor et flertal i befolkningen skal stemme ja jf. grundlovens § 20, stk. 2. Da Dansk Folkeparti på forhånd hverken kan garantere et flertal i Folketinget eller i befolkningen, er der heller ingen garanti for denne ordning.

4. Vi stemmer om asyl- og udlændingepolitik

(Misvisende)

⁸ På den ene side af debatten står juraprofessor Peter Pagh (se <http://www.ft.dk/samling/20151/lovforslag/129/bilag/8/1563350.pdf>) der juridisk (men ikke politisk) bakkes op af Justitsministeriet (se <http://www.ft.dk/samling/20151/lovforslag/129/spm/21/svar/1273001/1560295.pdf>). På den anden side af debatten står Per Lachmann (se http://thinkeuropa.dk/sites/default/files/notat_protokol_22_om_tilvalgsordning.pdf) og Jean Claude-Piris (se http://thinkeuropa.dk/sites/default/files/notat_begraenset_tilvalg_er_ikke_muligt.pdf) og Henning Bang Fuglsang Madsen Sørensen (se <http://www.politiko.dk/nyheder/nej-partier-afviser-europaeisk-topjurist>)

Venstre, Konservative og Socialdemokratiet har givet danskerne en såkaldt "asylgaranti" om, at der ikke bliver tilvalgt retsakter inden for EU's asyl- og indvandringspolitik med mindre danskerne først har sagt ja ved en ny folkeafstemning. Dette er dog som nej-partierne påpeger ikke en juridisk garanti men en politisk garanti.

At garantien ikke er juridisk betyder, at grundloven ikke kræver folkeafstemning. Ifølge juraprofessor Peter Pagh kunne man ved at skrive det direkte ind i loven have givet en juridisk asylgaranti. Det er der dog på den anden side en række andre jurister, der er uenig i.⁹

Når der ikke er tale om en juridisk garanti, kan et flertal i Folketinget i princippet tilvælge EU's asyl- og indvandringspolitik uden at spørge befolkningen.

Der er til gengæld tale om en politisk garanti i stil med den, der blev afgivet i 1992, da de fire forbehold blev opfundet. De forbehold kan ifølge EU-retten opsiges af Danmark til enhver tid, mens de politiske aftale i Danmark tilsiger, at der først skal afholdes folkeafstemning.

To af forbeholdene kræver også folkeafstemning eller fem-sjattedeles flertal rent juridisk, da der er tale om suverænitetsafgivelse jf. grundlovens § 20. Det gælder for euro- og retsforbeholdet. Til gengæld står der intet juridisk i vejen for, at et folketingsflertal i morgen ophæver det danske forsvarsforbehold, da dette forbehold ikke medfører suverænitetsafgivelse, og derfor ikke kræver folkeafstemning eller fem sjattedeles flertal.

Det politiske løfte, der blev givet i 1992, om at danskerne vil blive spurgt, hvis Danmark skal deltage i EU's forsvarspolitik, har altså holdt i 23 år. Det er til trods for, at skiftende flertal har haft et erklæret ønske om at deltage på dette område.

Det er korrekt juridisk, at vi stemmer om asyl- og udlændingepolitik, men reelt har det intet som helst med afstemningen at gøre – det er mejslet i granit, at vi ikke skal gå ind i dette område uden en ny folkeafstemning. Det er derfor misvisende at påpege, at det også handler om dette politik-område.

5. EU kan bestemme den kriminelle lavalder i Danmark

(Forkert)

Det er blevet fremført at nej-siden, at et ja kan betyde, at EU kan regulere den kriminelle lavalder. Det har Lave K. Broch fra den EU-kritiske tænketank, Ny

⁹ Se fodnote 18.

Agenda og Folkebevægelsen mod EU blandt andet påstået.¹⁰ Det er der dog intet, der tyder på. Ifølge et svar fra Justitsministeriet, der bakkes op af flere jurak eksperter, er der slet ikke hjemmel til at regulere området i det nuværende retsgrundlag.¹¹

6. Vi stemmer om en europæisk anklagemyndighed

(Forkert)

I forbindelse med Folkebevægelsen mod EU's kampagne for et nej den 3. december, er et af hovedargumenterne for et ja EU's anklagemyndighed.¹² Folkebevægelsen mod EU beskriver, hvordan et ja den 3. december kan betyde at EU-anklagere får mulighed for at lave ransagninger og rejse sager på dansk jord udenom de danske myndigheder.

Reglerne, der endnu ikke er færdigforhandlet, er dog allerede fravalgt af ja-partierne.¹³ Det glemmer Folkebevægelsen mod EU at sige. De glemmer også at sige, at EU ikke opretter en anklagemyndighed med bred kompetence til at efterforske forbrydelser på tværs af grænserne. Det eneste, den europæiske anklagemyndighed kommer til at kunne efterforske, er snyd og bedrag med EU's midler.

7. Vi stemmer om den europæiske arrestordre

(Misvisende)

Enhedslisten har placeret arrestordren på deres hjemmeside over det, vi stemmer om. Og Rina Ronja Kari fra Folkebevægelsen mod EU har på sin Facebook side skrevet, at "med EU's arrestordre skal vi udlevere borgere til f.eks. Rumænien til retsforfølgelse for bagateller, også selv om vi er dybt bekymrede for borgerens retssikkerhed. Endnu en grund til at stemme nej d. 3. december."¹⁴

Men fakta er, at uanset om det bliver et ja eller nej den 3. december, vil Danmark stadig være bundet af reglerne. For arrestordren er stadig en mellemstatslig aftale, som Danmark deltager i, og der kan gå flere år, før den bliver overstatslig.

¹⁰ Lave K. Broch, Information, 20. november 2015.

¹¹ <http://www.politiko.dk/nyheder/eksperter-skyder-el-profil-eu-advarsel-ned>

¹² Se f.eks. (http://viviludaf.eu/M65_Folder-retsforbeholdet_RETTET-2.pdf)

¹³ Se Aftale om tilvalg af retsakter på området for retlige og indre anliggender, (http://justitsministeriet.dk/sites/default/files/media/Pressemeddelelser/pdf/2015/Aftale_om_tilvalg_af_retsakter.pdf)

¹⁴ Rina Ronja Kari, på Facebook 29. September 2015:

<https://www.facebook.com/RinaRonjaKari/photos/a.10151290716838760.530984.41763808759/10153693657478760/>

Den europæiske arrestordre, giver mulighed for, at kræve en person, der fx har begået mord i Danmark, udleveret til retsforfølgelse i Danmark, hvis personen er flygtet til et andet land. Det er nogle regler, der har været gældende i Danmark siden 2004. Reglerne hjælper politiet i deres arbejde med at få arresteret kriminelle på flugt – sådan som det bl.a. skete, da en af de hovedmistænkte fra Charlie Hebdo terrorattentatet var på flugt fra Paris og blev anholdt i Bulgarien.

Reglerne er fra før retsområdet overgik til det almindelige EU-samarbejde (det overstatslige samarbejde). Da Danmarks forbehold alene går på formen for samarbejdet (mellestatsligt eller overstatsligt) og ikke indholdet af reglerne, deltag Danmark fuldt ud i EU-reglerne.

Hvis reglerne på et tidspunkt skal fornyes, kan Danmark med tilvalgsordningen vælge at deltage eller at lade være. Der er intet der tyder på, at reglerne bliver fornyet foreløbigt.

8. EU får kompetence til at bestemme vores arveret og familieret

(Forkert)

Det er forkert når Folkebevægelsen mod EU og Enhedslisten¹⁵ peger på, at EU ved et ja den 3. december får kompetence til at bestemme over arveret og skilsmissesager.¹⁶

Det er korrekt, at EU har kompetencer inden for det familieretlige område. Kompetencen er dog begrænset til, at EU kun kan regulere de processuelle regler for forhold, der går på tværs af grænserne.¹⁷ Men EU lovgiver ikke om de materielle regler. Det betyder at EU ikke kan bestemme, *hvordan* en sag skal afgøres, men fx *hvor* sagen skal afgøres.

EU kan altså lave fælles regler for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i grænseoverskridende familiesager, men har ikke kompetence til at lave lovharmonisering på det materielle indhold. Det betyder, at EU ikke kan lave fælles regler for, hvornår man kan blive skilt, eller hvem der har ret til at arve.

Reglerne gælder alene i grænseoverskridende konflikter.

¹⁵ <https://enhedslisten.dk/hvad-stemmer-vi-om> (klik på familieret)

¹⁶ http://www.folkebevaegelsen.dk/IMG/pdf/flyer_retsundtagelsen_a4-1-1-2.pdf

¹⁷ Se Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde art. 81, stk. 2, der udtømmende opregner hvordan EU kan regulere inden for familieretten.

Enhedslisten har også gentagne gange påstået, at EU's retlige samarbejde truer mangfoldigheden i Danmark. Det er forkert. Faktisk er der en række EU-love, der gælder i Danmark, der sikrer fx homoseksuelle mod at blive diskrimineret på baggrund af deres seksualitet.

At EU beskytter mangfoldigheden følger klart af Lissabon-traktaten (art. 10 og 19) og EU's Charter for Grundlæggende rettigheder (art. 21).

Forpersonen for LGBT Danmark, Søren Laursen, påpeger til EU-Siden, at det er vigtigt, at Danmark er med til at skubbe resten af Europa i den rigtige retning, og at EU rent faktisk har været med til, at rykke lande som Litauen i den rigtige retning.¹⁸

9. Et ja vil føre til masseovervågning

(misvisende)

Folkebevægelsen mod EU påpeger, at et ja den 3. december vil føre til øget masseovervågning af danskerne, da Danmark i givet fald tilslutter sig EU's kommende register til registrering af passager-oplysninger (PNR-registret).¹⁹ Det er også korrekt, da ja-partierne allerede har aftalt, at vi skal deltage i disse regler.²⁰

Dette register skal bruges til at bekæmpe grov grænseoverskridende kriminalitet, som f.eks. terrorisme, og forhandlingerne om det er accelereret i lyset af de seneste terrorattentater i Paris.

Det er dog misvisende, at kun et ja medfører øget overvågning, da et nej også medfører, at danskernes flyrejser bliver overvåget, når danskerne rejser i EU, da de andre EU-lande stadig vil registrere rejserne. Danskere, der rejser til USA som turister, kommer også i et register for flypassagerer, så med mindre man bliver indenfor Danmarks grænser eller aldrig flyver, så er det svært at undgå at komme i det nye register over flypassagerer, uanset hvad man stemmer den 3. december.

¹⁸ <http://retsforbehold.eu/long-read-nej-argumenter>

¹⁹ Se Folkebevægelsen mod EU's kampagne-video her:
<http://www.folkebevægelsen.dk/kampagner/retsforbeholdet/>

²⁰ Se ja-partiernes aftale om tilvalg af retsakter på området for retlige og indre anliggender:
http://justitsministeriet.dk/sites/default/files/media/Pressemeddelelser/pdf/2015/Aftale_om_tilvalg_af_retsakter.pdf

Den eneste reelle forskel er derfor, om dansk politi skal have adgang til oplysningerne eller ej, for denne registrering af flypassagerer vil finde sted uanset hvad.

Det bemærkes, at Folketinget i øjeblikket forhandler om en national PNR-register.²¹

10. Suverænitetsafgivelse er uigenkaldelig og definitiv

(forkert)

Juridisk set kan et almindeligt flertal i Folketinget til enhver tid helt eller delvist trække suverænitet tilbage fra EU. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til den danske grundlov, "at der i kommissionen har været enighed om, at såfremt en suverænitetsbeføjelse, som rigsdagen tidligere har overdraget til en mellemfolkelig myndighed, ønskes taget tilbage, vil et lovforslag herom kunne vedtages efter den almindelige regel ved simpelt flertal".²²

Det er altså ikke korrekt, at den suverænitetsafgivelse, der finder sted, hvis det bliver et ja den 3. december, binder i al evighed.

Konsekvenserne af en sådan tilbagetrækning af suverænitet er uvis, da det aldrig før er sket. Det tætteste vi kommer derpå, er et lovforslag som Enhedslisten støttet af Dansk Folkeparti stillede i forbindelse med børnepengesagen.²³ Loven blev ikke vedtaget.

Kort sagt kan vi juridisk set altid trække suverænitet tilbage, mens det dog kan få store politiske konsekvenser i forhold til det danske EU-medlemskab, da der ikke i EU-retten er hjemmel til en sådan handling.

11. EU er ikke en garant for menneskerettigheder

(Forkert og misvisende)

Enhedslisten påstår, at EU ikke er garant for menneskerettigheder²⁴, og at EU-Domstolen har afgjort, at EU ikke kan tiltræde den Europæiske Menneskerettig-

²¹ Se L23 Forslag til lov om ændring af lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og toldloven.

²² Forfatningskommissionen betænkning i Rigsdagstidende 1952-1953, tillæg A, Spalte 3546. Det blev endvidere erkendt af Markedsudvalget i forbindelse med behandlingen af tiltrædelsesloven jf. Folketingstidende 1971-72, tillæg B, sp. 2801-02.

²³ Se L 160 Forslag til lov om ændring af lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

²⁴ Enhedslistens medlemsblad, Rød+Grøn, december 2015, nr. 74, s. 18, (https://enhedslisten.dk/files/medlemsblad/rg_74-2015_web.pdf)

hedskonvention (EMRK). EU-Domstolen har dog ikke "afgjort" noget, men udtalt at det aftaleudkast om tiltrædelse til EMRK, ikke lever op til traktatens krav. Der forhandles derfor om et nyt aftaleudkast. Der er politisk vilje hos medlemslandene og Europa-Parlamentet til at også at forpligte EU's institutioner til menneskerettighedskonventionen.

EU respektere endvidere allerede EMRK jf. Traktaten for den Europæiske Unions art. 6, stk. 3, og EU har også sit eget rettighedskatalog kaldet Chartret for fundamentale rettigheder, der er et udtryk for de samme rettigheder som EMRK.

At sige at EU ikke er garant for menneskerettigheder er forkert.

12. Danmark vil miste selvbestemmelse med et ja.

(Misvisende)

Dansk Folkepartis formand Kristian Thulesen og flere andre fremtrædende nejsigere har i kampagnen slået på, at det er Danmarks selvbestemmelsesret, der står på spil ved et ja.²⁵ Det er stærkt misvisende.

Med et ja til tilvalgsordningen overdrager befolkningen en gang for suverænitet til EU på retsområdet. Men det sker kun delvist, da Danmark er tvunget til at vedtage nogen EU-retlig lov, som Danmark ikke ønsker at deltage i. Vi kan vælge til og fra i hver enkelt sag og i forhold til hver enkelt EU-retsakt.

Går vi med i EU-forhandlingerne på forslagsstadiet kan vi vinde medindflydelse og være med til at bestemme, og så vil vi være bundet af aftalerne. Vi kan også vælge at sige nej tak eller vente at se, hvordan tingene udvikler sig. Så Danmark går fra ikke at kunne deltage i noget af samarbejdet – uanset relevans og interesse for Danmark – til at kunne vælge, hvilke dele, der er i dansk interesse. Det er at øge muligheden for dansk selvbestemmelse.

Hvis vi siger nej den 3. December kan Danmark ikke selv bestemme, om vi fortsat skal være med i Europol eller andre retsakter. Det vil EU i givet fald bestemme, da det er Kommissionen, der har initiativretten, og et kvalificeret flertal i Ministerrådet og Europa-Parlamentet skal vurdere, at det er i EU's interesse at give Danmark en parallelaftale. På dette punkt kan et nej reelt føre til mindre selvbestemmelse end et ja, da tilvalgsordningen fører til, at Danmark suverænt bestemmer, om vi fortsat ønsker at være med i Europol eller andre retsakter.

²⁵ Kristian Thulesen Dahl, grundlovstale 2015. Se også Politiken 18. August, <http://politiken.dk/indland/politik/ECE2801997/formand-thulesens-argumenter-for-at-du-skal-stemme-nej/>

13. Et ja fører til Europas Forenede Stater

(Forkert)

Et klassisk argument fra nej-siden er, at et ja betyder et ensrettet eksprestog på vej til Europas Forenede Stater.²⁶ Den 17. November skrev Anders Vistisen fra DF i Jyllands-Posten, at vi med et ja vil blive kastet ”endnu dybere ind i bestræbelserne på at oprette Europas Forenede Stater.”

Det er dog meget langt fra virkeligheden.

De områder Danmark med et ja kommer til at deltage i er civilret, strafferet og politisamarbejde. Ud fra en suverænitetmæssig betragtning er de regler, EU kan lave på dette område, ikke særligt indgribende. Der er meget begrænset hjemmel til lovharmonisering. Reglerne handler i det store og hele om at understøtte nationalstaterne – ikke at totalharmonisere eller fælles politik. Hermed styrkes autoriteten af de nationale afgørelser og myndigheder, mens vi stadig beholder vores egen konkurslovgivning og regler om forældremyndighed. Det er udtrykkeligt fastslået i Lissabon-traktaten, at hvert land bevarer sin egen lovgivning, tradition mv.

Vi er altså ikke kommet nærmere Europas Forenede Stater ved at tilslutte os EU's retslige samarbejde.

²⁶ Se f.eks. <http://jyllands-posten.dk/debat/blogs/andersvistisen/ECE8220842/Ja+3.december+er+vej+mod+Europas+Forenede+Stater/> og <http://broch.dk/?p=349>